

Jeg vilser dig fra ham, hvis blomst du er;
han siger, han har dig saa inderlig kjær.

Du vil ikke dit bryllup med ~~60~~ ha pastens
og derfor saa søker han sin tröst i glasset.

Igaar jeg saa ham saa rød som en hummer,
hans ansigt var præget av sorg og av kummer.

Han hadde vist grætt; jeg ikke det vet,
giv ham din tröst før det det er forsent.

Sikkert han dør, hvis det varer lenger,
det sees bedst naar han gaar der og slænger
med øiet fuldt av sorgens taare

og inden et aar han ligger paa baare.

Derfor saa skjænk ham den deilige trøsten
og sig, der skal holde bryllup til høsten.

Da blir han glad som fuglen i sommer
og jubler og synger: „Gid høsten snart kommer;

da vil jeg min elskede føre til alter,
hvor deilig da slinger baade harper og salter.

Da ~~min~~ min deilige profaste brud
skal love mig troskap livsdagen ut;

og saa blir vi bundne med ægteskabelanker.”

Da blir det hyggelig hvor jeg og tanker: ~~V~~